

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 145/2016
01.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Б., због кривичног дела увреде из члана 170. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Б., адвоката М.Р., поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К бр.498/14 од 17.06.2015. године и Вишег суда у Београду Кж1 712/15 од 15.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 01.03.2016. године, већином гласова донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Б., поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К бр.498/14 од 17.06.2015. године и Вишег суда у Београду Кж1 712/15 од 15.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К бр.498/14 од 17.06.2015. године окривљени Д.Б., оглашен је кривим због извршења кривичног дела увреде из члана 170. став 1. КЗ, за које му је изречена судска опомена, и одређено да ће се одлука о захтеву приватне тужиле за накнаду трошкова кривичног поступка донети накнадно у посебном решењу.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 712/15 од 15.12.2015. године одбијене су као неосноване жалба пуномоћника приватне тужиле Г.М. и жалба окривљеног Д.Б., а пресуда Другог основног суда у Београду К бр.498/14 од 17.06.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.Б., адвокат М.Р., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, а из образложења захтева произилази да је исти поднет због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, јер дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело, са предлогом да Врховни касациони суд треба да да оцену о наведеном питању у погледу кривичног дела и радњи које су окривљеном стављене на терет.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Б. је неоснован.

Бранилац окривљеног Д.Б. у свом захтеву наводи да је суд у конкретном случају пропустио пре свега да утврди да ли садржина речи окиривљеног има увредљив карактер, да утврди да ли садржано у евентуално увредљивој речи може и да одговара чињеничном стању - да буде истинито, и да ли се тиме друго лице омаловажава, потцењује и слично, да ли се у конкретном случају противправност може искључити због тога што је окривљени поступао као адвокат у заштити интереса његовог клијента, као и да ли је окривљени уопште имао намеру да омаловажава пуномоћника тужених, јер непостојање такве намере произилази из комплетног његовог понашања у наведеном парничном поступку, а чиме се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног Д.Б. је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани, и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да се у радњама окривљеног стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела за које је оглашен кривим, а које Врховни касациони суд у свему прихвата, и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену истакнуте битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, обзиром да у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представљају законски разлог због кога би окривљени могао поднети овај ванредни правни лек.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**